

Dance Macabre (J. Nohavica)

Dm B Dm B Dm B Dm B Dm
F A Dm B F C F A

Dm **B**
1. Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dm **B**
svoje malé lži si, láska, dnes prominem,
F **A**
budeme tančit s venkovany, na návsi
Dm **B F C F A**
vesnice budeme se smát, mám tě rád.

2. Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

3. Mé děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

Pijte vodu (J. Nohavica)

C **G C**
/:Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum!/:
C G C

1. Jeden smutný ajznbůňák
pil na pátém nástupišti Air-koňák.
Huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila.

2. V rodině u Becherů
píjou becherovku přímo ze džberů.
Proto všichni Becheři
mají trable s játrama a páteří.

3. Pil som vodku značky Gorbačov
a potom povedal som všeličo a voľačo.
Vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

4. My steżny chlopci z Warszawy,
chodime podrugim za robotou do Ostravy.
Štery litry vodky i mnuzstvo piv,
bardzo fajny kolektiv.

5. Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice.
Vypila na ex rum,
poblíla jim Bílý dům.

Těšínská (J. Nohavica)

Am Dm FE Am Dm FE Am
1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěště,
C Dm
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Dm FE Am Dm FE
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie

2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Metro pro krtky (J. Nohavica)

G C D G C D
1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
G C D G C D
na zahradě krtek vrtá,
Em C G
drápy má jak vývrtky, ohoho,
Am C D G C D
vrtá metro pro krtky, onoho.

Rrr ...

2. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, já,
dál už musí každý pěšky, já.

3.=1.
C D G C D G

Převez mě příteli (J. Nohavica)

D
1. Převez mě příteli na druhý břeh
Na první schůdek mě vystoupit nech
Em A D
Hm.. Na první schůdek zdola

Jen malou chvíli a poplujem zpět
Chtěl bych se podívat na tamten svět
Hm.. Kdo mě volá?

2. Nalož mě příteli na vratký prám
Všechno co žádáš, všechno ti dám
Hm.. Samota zlá je

Dnes v noci slyšel jsem vzdálený tón
Tmou nesl se akordeon
Hm.. Víím kdo mi hraje

3. Láska i smrt jsou jen okamžiky
Polibky krásné Euridiky
Hm.. Motýli v letu

Voda se valí a vlny jdou
a žádní živí nemohou
Hm.. Tam do těch světů

3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má láska, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká.

Až mě zítra ráno v pět (J. Nohavica)

Am C
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
F G C A7
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dm G C C/H Am
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Dm E7 Am A7 Dm G C C/H Am
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Dm E7 Am
a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

V pořádku (Nerez)

C G Am E7
1. Za kopci, lesy a řekami, před lety své "Ano" řekla mi,
F C G C
princezna krásná jak z reklamy, teď jsem pod čepcem!
Po svatbě skončila pohádka, sklopil jsem zpětná zrcátka,
princezna povila robátka a já se stal pitomcem!

Prateta, tchýně, zeťáček, střepy pro štěstí a smetáček,
život je věc plná zatáček, dřavý kapsy - nic víc.
U srdce podivný bodání, ode dne, co jsme oddáni,
nemám už výhodu podání tak zpívám z plných plic:

R: Že prý pod čepcem, je zaslíbená zem,
Tam podlahu mají z papíru a tou jsem propad sem.
V krajích pod čepcem, je zaslíbená zem,
hledáme lásku na míru a nikdy nenajdem

2. Zasel jsem ředkvičku do řádku, manželka řekla: "V
pořádku!"
takhle tu žijeme od pátku, sedumkrát za týden
Našel jsem v lese pět masáků, manželka řekla: "Prasáku!
Červi nám lezou z mrazáku!" Letěl jsem za nima ven!

Na krk si navlíknu oprátku, manželka řekne: "V pořádku!"
Život si nepustíš pozpátku, neřekneš ani švec!"
Až budu tuhej v penále, manželka řekne: "Zdenále!
Projel jsi poslední finále, konečně spadla klec!"

Když na pavouka (K. Plíhal)

A D D#dim
1. Když na pavouka sedne blues
E A E
tak přestane tkát síť
A D D#dim E A
zaleze si do kouta a pláče jako dítě
D A
vybrečí se, vysmrká se
H7 E
do mušího křídla
A D D#dim
a pustí se s novou vervou
E A E
do shánění jídla
A D D#dim
a pustí se s novou vervou
E A
do shánění jídla

2. Když na velrybu sedne blues
tak ponoří se ke dnu
klidně si k ní sednu
v rámci slovních zásob
polechtám jí bublinkama
poplácám po hřbetě
a je opět spokojená
v tom velrybím světě
a je opět spokojená
v tom velrybím světě

3. Když na papouška sedne blues
tak vykašle se na zob
a pod zobák si zanáčává
v rámci slovních zásob
a pak se vrhne na mrkvičku
pokud jsme mu dali
a zase je to ten papoušek
tak jak jsme ho znali

4. Když na člověka sedne blues
a všechno na něj padá
zakoupí si láhev vína
tklivé písně skládá
smutek ho však nepřestane
pod srdíčkem bodat
dokud se mu nepodaří
aspoň jednu prodat
dokud se mu nepodaří
aspoň jednu prosadit

Kytky stále voní (Žalman)

C Dm7
1. Mám blízko do lesů a do strání,
Em Dm7 G C
do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
C Dm7
na starou boudu slunce zaklepe
Em Dm7 G C
a vypráví, proč léto každoročně končí.

Zavřu své oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.

C Am Dm7 G
Ref: Kytky stále ještě voní, bílé mraky - stáda koní
C Fmaj7
brodí se modrou oblohou,
Cmaj7 Dm7
zavřu oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Em F /: Cmaj7 Fmaj7 :/ G
a cigaretu fajnovou.

2. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
ve chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.

Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad býváš v létě sám.

Naproti v motorestu (Kamelot)

G C

Naproti v motorestu
dívám se na hostesku,
znuděně kouřím poslední,
pod plakátem s holkou v mini,

Em Am D
co oční stíny rozmazaný má.

Včera jsme si řekli sbohem,
odešla jsi rychlým krokem,
abych se tě nemusel nic ptát,
zůstal mi byt, vůz a plínky,
sedm karet, z kterých stavím hráz.

G C G
Ref: Lásku dát můžem jednou,
Em C G
tu pravou, co se nikde neříká,
Hm Am
tak si vzpomeň na tu prvou svou,
D7 G CG
když jsi se díval na oltář.

2. Dopřím kávu, platím,
mám jenom třicet zatím
a nemám důvod k oslavám,
krajina u dálnice vstává,
vidím ji, jak mává, mává blíž,
otočím a ptám se kudy,
černý vlasy, bílý zuby,
od větru tváře růžový,
je to zvláštní, nikdo nikde,
hlavu v dlaních, čáry bílé jdou.

Každou noc (Žalman)

\:C Em Dm G:

C Em
1. Každou noc se toulám

Dm G
po sluncích vesmírem,
své životy hledám
a světlo v nich,

F Em Dm G
jdu sám, jsem skoro u cíle,
Am Dm Em G
můj krok se měří na míle.

2. Každou noc se toulám a bloumám po
nebi,
čisté duše hledám a světlo v nich,
jdu sám, jsem stále v rozpacích,
proč bůh mi nenadělil smích,

» F
nad svět se povznést
B G
to jsem vždycky chtěl,
C Am
a lehce přistát na zem
Dm G C
nikdy neuměl.

3. Každou noc zalétám
světelných sto roků,
domů k Orionu na zlatý čaj,
a dyl mě čekat nenechaj,
než sen mi změní peklo v ráj,

**» a na polštáři mapy hvězdných drah,
to abych nezabloudil
a neměl z výšky strach.**

Poslední klekání (Žalman)

G C G
1. Na můj práh padá stín už tak dlouho,
C G D G
co má být, co má být,
tak jsem sáh' po tobě ty má touho,
dej mi pít, nech mě být.

D C G
Že jak vím potrvá, tohle čas potrvá,
C G D
až ti kněz zavolá klekání,
G C G
k tvojí hře přisadí někdo kartu,
C G D G
falešnou k poznání.

2. Po sobě zanecháš, co tě mučí,
to má být, to má být,
jediná útěcha ve tvých očích,
to má být, to má být.
Ospalý nádraží je tvůj dům, zápraží,
je tvůj práh rozbitej od kroků,
co chceš říct v týhle všední noci do dále,
teď už nic, snad jen, aby zvony zahrály.

3. Každý den přes můj dvůr její kroky,
přichází, přichází,
odněkud slyším zas stejný sloky,
jen pojď blíž, ke mně blíž.
Pust' mě dál přes tvůj práh nadešel už můj čas,
přišel den poslední klekání,
jinej se postará o tvý spaní,
to má být, to má být.

Kóta 8000 (Žalman)

A D A
1. Na samý vrchol pohoří a sil,
Amaj7 Emi7
stoupal jsem tenkrát úctou shrbený,
F#mi C#mi
a horským tichem duši ohlušil,
D E
tím, kterým mluví led a kameny.
Snesl jsem dolů všechny kosti své,
srdce jsem nechal někde nahoře,
mám v sobě smutek řeky divoký,
který se ještě nechce do moře.

Ref: F#mi A
Heja heja heja, heja heja heja hej.
heja heja heja, heja heja heja hej.
heja heja heja, heja heja heja hej.

E F#mi DA
heja heja heja, heja heja hej.
2. A tak se vracím po závěji let,
nemocný touhou ještě jedenkrát,
jak horský orel kroužit naposled,
mám duši starou duši napořád.
Tak málo vzduchu, tolik jehel v něm,
rampouchy prstů nelze zadýchat,
do kraje duchů živí vstupujem,
do našich útrov zakousnul se chlad.
Heja heja heja ...

3. Všichni ti mladí, s kterými jsem šel,
mají dech těžký krok za krokem jdou,
a svaly se jim mění na ocel,
jen moje cesty dál už nevedou.
Moh' bych se vrátit ještě třicet let,
jak líná řeka plynout do moře,

jenomže lidi dneska naposled,
mám šanci umřít takhle nahoře.
Heja heja heja ...

4. Dotknu se skály čelem tvářemi,
a zavřu oči se vším smířený,
než usnu spánkem, k kterém zdá se mi,
že jsem se změnil v horské kameny.
Tak málo vzduchu, tolik jehel v něm,
rampouchy prstů nelze zadýchat,
do kraje duchů živí vstupujem,
do našich útrov zakousnul se chlad.
Heja heja heja ...

Zrození hvězd (Kamelot)

G C
1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
Emi Hmi
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
C Emi D
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.

Kraj otěhotněl jak prvníčka v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

R: C Emi D
A březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
C Emi D
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
C G
všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

2. Tahleta létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní dešť' mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct,
jen to.

Ty a ja (Miro Žbirka)

G C
1. Láska keď som s tebou
G D
svet je perfektný
Emi C
nikdy lepší nebol
G D G
prosím uver mi

Deň vždy býva krátky
v noci nie je tma
končia všetky hádky
život zmysel má

D C G
A keď si preč ja čakám
mám o teba strach
mením sa na žiaka
stojím pri dverách

F C G
(r): Úúúú ..., I love you
Úúúú ..., I need you

2.=1.
A keď si preč ja čakám
mám o teba strach
dobře - vieš som taká,
stojím pri dverách

3. Láska je vraj omyl
slová, klasika,
On tú vetu stvoril
nás sa netýka

Šťastie delí dvoma
vieme obaja
všade sme vždy doma
Iba ty a ja

Vracím se domů (Žalman)

G D
1. To se ti zdá, že najednou venku svítá,
G F#m Em D
to na tvá víčka motýl přistává,
to se ti zdá, že najednou léto přišťí,
vlak neodjíždí a s námi zůstává někde stát.

Zapal si sám mi pokaždý v trávě říkáš,
a nepospícháš, když se oblékáš,
a další den nám cesty a naděje krátí,
za touhle tratí sen je vyprodán.

F#m Em
Vracím se domů do Hory Zelený,
D G
jak tajný kurýr pospíchám,
D G
do kalhot skáče mé srdce splašený,
D F#m Em D
pár starých přátel že vůbec nepoznám.

2. Víím, co se má a co se od života žádá,
když ti svá záda holka noc nastaví,
sebrat se, jít a zaklepat u jinejch dveří,
komu čas běží poslední maratón.

Vracím se domů...

Knocking on heaven's door (Bob Dylan)

G D Am
1. Mama, take this badge from me
I can't use it anymore.
It's gettin' dark, too dark for me to see
I feel like I'm knockin' on heaven's door.

Knock, knock, knockin' on heaven's door

2. Mama, put my guns in the ground
I can't shoot them anymore.
That long black cloud is comin' down
I feel like I'm knockin' on heaven's door.

Knock, knock, knockin' on heaven's door

Tam na Piccadilly (Žalman)

G C7 G
1. U mého krámku tam na Piccadilly
G D7 G
čistím boty od špinavejch cest,
čistím duši toho, kdo se bojí
vyhnout blátu a nastavit pěst.

Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.

2. Buď pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.

3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.

4. A když prší tam na Piccadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.

Touha poznat svět (K. Plíhal)

E
1. Utekl jsem od manželky k mamince,
vodila si do kvartýru cizince,
A7
za svůj život byla nejdál na Slapech,
E
tak se snaží vynahradiť na chlapech
H7 A7 E
svouj dávnou touhu poznat celej svět.

2. Načapal jsem u ní jednu Japonce,
daroval jí korále až z Jablonce,
jednou zase s jedním chlápem z
Taiwanu
znesvátili okrem spálne aj vanu,
to ta její touha poznat celej svět.

3. Pozvala si domů čtyři Araby
za poslední LP desku od ABBY,
někdy byla zatížena na Indy,
Portugalce nechala si na jindy,
to ta její touha poznat celej svět.

4. Když jsem našel u ní chlapa z Bejrútu,
nemoh' už jsem trpět ani minutu,
hlavu jsem měl těžkou, jako z olova,
opustil jsem navždy teplo domova
pro tu její touhu poznat celej svět.

5. Ještě jsem se vracel zpátky pro šálu,
už tam svlíkal kabát chlápek z Nepálu,
utekl jsem od manželky k mamince,
nezveme si domů žádné cizince,
když - tak jenom strejdu z Český
Třebový.

V stínu kapradiny (J. Kratochvílová)

D C D
V stínu kapradiny spal, svět pod hlavou měl,
Am D
v stínu kapradiny snil, vím o mně ne, žel,
V háji po zbojnicích spal, když lámal se den,
Kéž by do spánku mě vzal, jen pro jednou sen

Víly možná v hlavě měl, snad umřít si přál
Rej těch nohou, rukou, těl má na čele dál
V stínu kapradiny zhas, měl na čele šrám
Z touhy vílám na pospas já znovu ho dám

* No tak vstávej na pár chvil, zbývá touha jedné z víl
Už cinkot zní všech tamburín, tak se stává stříbrem cín

V stínu kapradiny spal, sám splácel si daň
V stínu kapradiny dál bil stohlavou saň
Já tam zrovna stála jen, tak náhodou jen
Touha má sto nálad, sen je našťástí sen

Víly možná v hlavě měl, snad umřít si přál
Rej těch nohou, rukou, těl má na čele dál
V stínu kapradiny zhas, měl na čele šrám
Z úcty k vílám na ten čas já nový mu dám

Jednou mi fotr povídá (I. Hlas)

A7
Jednou mi fotr povídá
D7
zůstali jsme už sami dva,
E7 A7
že si chce začít taky trochu žít.

Nech si to projít palicí
a nevracej se s vopicí
snaž se mě hochu trochu pochopit.

E7 A7
Já šel, šel dál baby, kam mě pán bůh zval
E7 D7
já šel, šel dál baby a furt jen tancoval.
A7 D7
Na každý divný hranici, na policejní stanici,
E7 A7
hrál jsem jenom Rock'n Roll for You.

Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockin klap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějaký král.

Pořád tak nějak nemohu,
chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou rvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.

Amerika (Lucie)

G D Am G
Nandej mi do hlavy tvý brouky a bůh nám sebral beznaděj
v duši zbylo světlo z jedný holky tak mi teď za to vynadej
Zima a promarněný touhy do vrásek stromů padá dešť
G D Am C G
zbejvaj roky asi né moc dlouhý do vlasů mi zabroukej ... pá pa pá pá
F#47 Em G
/:Pá pa pá pá - pá pa pá pá:/

Tvoje oči tvoje řvavý tóny do těch slunce zapadá
horkej vítr rozezní mý zvony do vlasů ti zabrouká ... pá pa pá pá

Na obloze křídla tažnejch ptáků tak už na svý bráchy zavolej
na tváře ti padaj slzy z mraků a bůh nám sebral beznaděj
V duši zbylo světlo z jedný holky do vrásek stromů padá dešť
poslední mé hodiny a roky do vlasů ti zabrouká ... pá pa pá pá

Hejna včel (Brontosauři)

Am G F E
Nějak umírá nám láska,
my jako hejna divnejch včel, jdeme dál.
Každěj vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.

Řekněte, kdopak za to může,
kdo z nás má právo něco brát,
kdo učil lidi zlobu dýchat,
kdo na vojáky chce si hrát

Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.
A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.

Slečna Závist (Aleš Brichta)

Am G Am
Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,
skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.
Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,
když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

Proč přišla takhle z rána a cosi žádá u pána,
svíčku drží v dlaních tiše obchod nabízí.
Bože, vyslyš moje přání, jak neřekneš svý ano mi,
tak ďáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí.

Jen řekni, dám ti to co češ. Já věřím, ty to dokážeš.
Slib krví potvrdím, jen dej ať nikdo nemá víc.
Mě pálí, když je kdokoliv svým štěstím, se vším, cokoliv
co zrovna nemám já, to radši ať sama nemám nic.

Teď otáčíš se s nevolí, jak ďáblův podpis zabolí,
už do líců jí kreslí vrásky z tuše šedivý.
Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží,
mezi námi hledá, svoji obět vybírá.
Když ne mně, radši nikomu, a slova nejsou k ničemu,
to slečna závist vstoupila zas do někoho z nás.

Ahoj Pegi (Kamelot)

Am Fmaj G Em7
Ahoj Pegi, jak dlouho jsem tě neviděl,
tají ledy, vítr by novou trávu sel,
Dm A+ FG
uvidím někdy úsměv tvůj
C E7
a uslyším smích, co slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakkpak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

F G C
Je opuštěná krajina větrných mlýnů
a nalezená je pravda, co jsem ti říkal. **C7**
Je zahalená do staré pavučiny slibů, **A7**
Dm G F
věrných kamarádství, přísah a souhlasů.

Buď tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.

Velikej den (Kamelot)

C G Am G
Je velikej den a vítr fouká slámu,
Má panenka z temna hor, máš zpoždění.
Zdržela tě zpráva, že máš nemocnou mámu,
Dm Am B
nebo jízdni řád a na dráze pytel kamení,
C
nenech se vykolejit.

Tady kolem závor všechny vlaštovky jsem sčítal,
třeba zítra odlítnou k jihu žít
a med ze včelích úlů jsem jako zloděj sbíral,
mám láhev rosy, a tak můžem spolu pít,
nenech se vykolejit.

G FC FC
Už vidím z dálky, jak mi máváš,
G F C
na řasách slzy, co nelžou lásku tvou,
Em F
a náruč svou mi v letu dáváš,
B C
ať ptákům oči z důlků vypadnou.

Jenže nikde nikdo, jenom stromy, trať a já
a noc do pařátů mě zmáčkla jako myš.
Jenom strážnej oheň slepý můry přivolá
a z větrný růžice uslyšíš: "Pospíchej ke mně
blíž."

Už vidím z dálky
Už vidím z dálky ...
/: ať ptákům oči z důlků vypadnou :/. 3x

Behind blue eyes (The Who)

Em G D C A
No one knows what it's like
To be the bad man
To be the sad man
Behind blue eyes
And no one knows
What it's like to be hated
To be fated to telling only lies

C D G C D E
But my dreams they aren't as empty
As my conscience seems to be
Hm C D A
I have hours, only lonely
My love is vengeance
That's never free

No one knows what its like
To feel these feelings
Like i do, and i blame you!
No one bites back as hard
On their anger
None of my pain and woe
Can show through

Discover l.i.m.p. say it [x4]

No one knows what its like
To be mistreated, to be defeated
Behind blue eyes
No one knows how to say
That they're sorry and don't worry
I'm not telling lies

No one knows what its like
To be the bad man, to be the sad man
Behind blue eyes.

Zas mám plnej stůl (Kamelot)

C F Fm C
Zas mám plnej stůl a plnou číš,
už nic není půl a dnes už víš, **A7**
že jsem se vrátil domů úplně sám,
zas mám plnej stůl a plnej džbán.

Já toulal se tmou i v údolí,
jen tak pod dekou spal na poli
a když mě budil v noci mráz, tak jsem byl sám,
dnes mám plnej stůl a plnej džbán.

(E7) Am C7 F
Pane můj, spas mě a chvíli přej,
Fm D# G
já nejsem zas tak zlej, jak se zdám.
Pane můj, povím ti, proč jsem hráč
a nevím, proč a nač, utíkám,
C
já to vzdám.

Tam na cestě snů jsem nenašel nic,
jen zákoník dnů, co má rub a líc
a když jsem hledal tvoji tvář, tak jsem byl sám,
toužil mít stůl a plnej džbán.
Pane můj, spas mě a chvíli přej ...

Dvíhaj k hviezdám tvár (Team)

Hm A G
Krásne pehavá tvár
D A
vlasý po pás a nohy po zem
Hm A G
prišla ku mne ako tá,
A Hm
viem len že o nej málo viem

Na čelo dáva mi bozk
raz večer náhle splynula s tmou
odviezol ju veľký voz
len mi šepľa pár zvláštnych slov

G D A
Dvíhaj k hviezdám tvár
Hm A D G
čím je tma väčšia tým svietí ich viac
D A
Dvíhaj k hviezdám tvár
Hm A D
keď láska trápi ťa, vieš že ju máš.
A Hm
Vieš že ju máš.

Čas je vždy bežiaci kôň
hľadám ju stále dávno jej niet
nechala mi pustý dom
hviezdne nebo a tých pár viet.

Pýtaš sa či mám ťa rád
keď aj mňa zláka bludisko ciest
poviem ti nesmieš sa báť
veď máš milióny blízkych hviezd.

Pozor tunel (Kamelot)

Am Fmaj
Slyšíš rachot kol a k rozednění půlhodina schází,
Dm Em Am
Sára protře rosou oči a prázdný kapsy obrátí.
Váš brácha severák vyfouká z vlasů zbytky sazí,
děti kolejnic a pražců stěží se domů navrátí.

G D Am
Už zpívá telegraf, seš jedno velké ucho
G Fmaj E7
a ťuká zprávu zpráv:
Jimmy - Jimmy - Jimmy - Jimmy, pozor, tunel!

Jak dravec letí vlak, možná, že mašinfira šílí,
"Honem chyt' mou ruku, holka, než padneš k veksu na zobák."
Ten blázen žene stroj, že se snad zastaví až v Dillí,
je špatný znamení, když v nebi krouží černej pták.

Generační (Nedvědi)

Am
Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl,
G Am
někde se rozdat chtěl,
když opustil ves a poslední dům,
tak oheň v dálce uviděl,
a tam se rozdat šel.

C G C G
R: Jste proradná banda bláznivejch lidí,
E7 Am
na který my se dřem,
člověk se za vás červená, stydí
a diví, co nosí den.

Dohra: **Am E7 Am**

Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved':
táto, prosím tě, mlč,
když dostal facku, tak neřek' ani muk,
jen olíz' rozbitej ret:
táto, prosím tě, mlč.

Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí
a kdo se na nás dře,
kdopak se za nás červená, stydí
a diví, co nosí den?

Johanka (Nedvědi)

Am Em Dm Am
S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
Em Dm G Am
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
jenom s vírou svou stojíš dívka plavá, bílá,
oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.

E7 Am
R: Hej, muži, přidej ohni sílu,
vždyť lidé se nudí jen,
E7 F
ať plameny nesou zprávu zlou,
C G Am
jak skončil soudný den s Johankou.

Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu váł, že se dýchat dá.

S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.

Křeček (Nedvědi)

Em
Pár starejch věcí vezmem na sebe
Am H7
a na záda zelenej dům
Am H7
a jedem se toulat někam za nebe,
Am(C) Em(H7)
kde vale dáme obyčejnejm dnům.

E
R: Půjdeme dál, a s námi ti, co chtějí v lese žít,
A
půjdeme dál, když řeka v peřejích nám nese
klid,
F#
půjdeme dál, a ten, kdo bránit nám chce, musí
říct,
H7 A7 H7
co děláme špatně, musí říct.

Pro pár kovbojčků slyším každej den:
co tremp, to chuligán,
a když pozvu někoho, ať přijde jen,
je línej a nechce se mu k nám.

Těžko se autem dostaneš,
pane Křečku, do skal sem k nám,
ty, co jsi řek', že s trampy zameteš,
znáš je vůbec, slyšíš, já se ptám.

A po nás nikdy nikde nezbejvá
sta konzerv a papírovej sad,
pro zvalenej kus trávy, co nás ukrejvá,
nadáváte, chcete se smát.

Kytka (Nedvědi) (D) G D A D

Otvírám lásku na stránce "rád",
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

Mrazík (Nedvědi)

Am G
Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,
přesto slyšíš na cestách tulácký písň hrát.

Svetr navíc, rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.

C G
R: Tak jako vítr, trochu jak blázen,
Dm Am
ženeš to nocí, ostatní spí,
C G
nevidíš nebe, nevidíš na zem,
F Am
vidíš pár lidí, co pochopí.

Z poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis správil chuť.

Když se mlhy v lese zvednou,
známé tváře k ohni sednou,
ze smutnýho Babylonu zbyde jenom suť.

Toulám se klínem skal (Nedvědi)

G F C
Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
písň, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

D7 G
R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát, Mávám ti, láska má,
stín tuláků, ohňů dým, zbývá už jen, jen pár chvil,
D7 E7 C
pláč stromů na stránkách, když je vítr ohýbá,
G D7
jako nás divná doba bláznivá, kdo tu byl.

Už dávno se mi stejská (Nedvědi) A

Už dávno se mi stejská,
tak ti, láska, píšu, že bych tě moc chtěl,
když dívám se ti do očí, **E7**
tak jak bych správný slova zapomněl.

G D
R: Uspěchaná doba hledá zrnka vztahů,
A
z kterých mír a klid by vstal,
a není lepší lék než láska,
E7 A
s ní by o sto roků lidé byli dál.

Už dávno se mi stejská,
a teď koukám kolem sebe ještě víc,
do zavřených srdcí slunce
těžko cestu hledá, odlétne a nic.

Jak dávno se mi stejská,
tak ti, láska, píšu, že bych tě moc chtěl,
po horách se s tebou toulat,
počítat hvězdy v noci rád mám, to bych chtěl.

A te Rehradice (Vkasta Redl)

Dm C F
 A te Rehradice na pěkný rovině
G Am Dm G C
 Teče tam voděnka dolů po dědině
Gm Am Dm
 Je pěkná je čistá

A po tej voděnce drobný rebe skáčó
 Pověz mě má milá proč tvý oči pláčó
 Tak smutně žalostně

Proč by neplakali, když hlavěnka bolí,
 mosejó zaplakat' šohajovi k volí
 šohajovi k volí

Pláčó one pláčó šohajo vo tebe
 Že sme sa dostali daleko od sebe
 Daleko od sebe

Až na poslední stránku (Redl)

A47 D Gm D
 Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
A47 D F#m Em
 co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
 na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
 kolem nakreslím kvítí nebo snůh.

Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
 mým nejtěžším písmem z I.A,
 nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
 kdybych to nezvlád' ani já.

Zvolna chápu, proč slova se píšou,
 aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
 všechna slova svých písní bych napsal tím
 slůvkem,
 /: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát ... :/

Bože můj (Redl)

F B
 Zelený mrak zas na to hledím
C F
 Ještě že tak, že v hospůdce sedím
 Okolo jsou snad všichni svatí
 Je taď pán co za všechny platí

Ej bože můj
 Nechce se domů
 Ej bože můj
 Na louce strom pod
 stromem ležím

V dálce hřmí hrom přes háj domů
 běžím
 Pod horou háj nad hlavou nebe
 Nad nebem ráj a tam vidím tebe
 *Ještě jednu Borovičku
 Zahrajem na písť'aličku
 Jen pro tebe za hubičku
 Hej bože můj
 Nad tebe není, Ej bože můj
 Ej bože můj
 Ej bože můj, ááá

Ještě mi chvilku zpívej (Redl)

A7 D G Hm
 Ještě mi chvilku zpívej, a neřkej, že už to neumíš,
Em Hm E A7
 ať se zas cítím takhle maličký, ať srdce pro mě bije,
 ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztráčet vědomí
 a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie.

Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny,
 někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi,
 když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny,

a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
 že ti to, no, trochu ujelo, prostě ses netrefila,
 muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' uši hladový,
 a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys' mi ho tak hezky nakrmila.

Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenou všechny rozumy,
 já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně,
 ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš,
 jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

Monter blues (Redl)

Am D
 Jó, taky jsem hrával tyhle výškové práce,
C E Am E
 to není žádná opera,
Am D
 celý den viset jak na oprátce,
C E
 tak voní chleba montéra.
F Fmaj Dm G
 R: Montuju potrubí, mosty a přehrady,
C C/h C/b A7 Montuju potrubí, mosty a přehrady,
 málokdy (sotva kdy) upadám do téhle nálady,
Dm G
 když nepomáhá vodka ani džus.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
 a zestárla dřív, než dospěla,
 a tak nejvyš, jak umím, vážu si padák,
 i kolem křížů kostela.

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak
 dlouho,
 jak dlouho to k tobě putuje,
 ale co je navždy, to nepřijde nikdy,
 protože prostě to tu je.

jen občas upadám do téhle nálady,
 když nezabírá vodka ani džus,
C E
 tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já zahraju
 blues.

Am D
 *Nedělej na mě ty psí oči, já znám tu Stairway
 do nebe,
Am A7
 mě už dnes těžko přechočíš, tohle fakt není pro
 tebe.
 Znáš taky blues pána, co se toulá světem sám,
 blues čtyř stěn, žen, prázdná, které objímám,
 blues, které dávno už musím umět hrát.
 Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
 a kolem nich místní šumaře,
 od sloupu k sloupu jim natahuju struny
 na krásné modré kytáře.
 Montuju potrubí, á ...,
 když nepomáhá vodka ani džus, hm .

Sbohem galánečko (Redl)

D Hm Em A D E7
 Sbohem galánečko já už musím jít
A F#m Hm E A
 Sbohem galánečko já už musím jít
Em A D Em A
 |: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
 Podalas mě k pití :|

Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu
 Kyselé vínečko, kyselé vínečko
 Podalas mě v džbán

Ač bylo kyselé přeca sem sa opil
 Eště včil sa stydím eště včil sa stydím
 Co sem všechno tropil

Ale sa nehněvám žes mňa ošidila
 To ta moja žízeň to ta moja žízeň
 Ta to zavinila

Zafúkané (Redl)

Am Em Am Em Am C G Am
 Větr sněh zanesl z hore do polí já jdu přes kopce přes údolí
C G C F C E Am
 idu k tvej dědině zatúlanej cestícky sněhem sú zafúkané
Am C G C F C(Dm) Dm(E) E(Am)
 Zafúkané zafúkané kolem mňa všeccko je zafúkané

Už vašu chalupu z dálky vidím srdce sa ozvalo bít ho slyším
 nad jenom pár kroků mi zostává a budu tvého okénka stát
 Ale zafúkané zafúkané okénko k tobě je zafúkané

Od tvého okna se smutný vracám závějó zpátky dom cestu hledám
 spadl sněh na srdce zatúláné aj na mé stopě sú zafúkané
 Zafúkané zafúkané mé stopy k tobě sú zafúkané

Rána v trávě (Žalman)

Am G
 R: Každý ráno boty zouval,
 orosil si nohy v trávě,
 že se lidi mají rádi, doufal,
Am Em Am
 a procitli právě.

Každý ráno dlouze zíval,
 utřel čelo do rukávu,
 a při chůzi tělem sem-tam kýval,
 před sebou sta sáhů.
C G F C
 1. Poznal Moravěnkou krásnou
Am G C
 a vínečko ze zlata,

G F C
 v Čechách slávu muzikantů
Am Em Am
 umazanou od bláta.
 2. Toužil najít studánecku
 a do ní se podívat,
 by mu řekla: proč, holečku,

musíš světem chodívat.
 Studánecka promluvila:
 to ses' musel nachodit,
 abych já ti pravdu řekla,
 měl ses' jindy narodit.

Akordy (K. Plíhal)

E Amaj
 1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
E C
 prstíky se při něm nepolámaj.
A H7 G#m C#m
 pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A C E Amaj
 každý večer naplníme balón horkým vzduchem.

2. V stratosféře hrajeme si A-maj,
 i když se nám naši známí chlámaj.
 Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
 stačí místo A-maj jenom zahrát třeba **A-moll**.

3. A-moll všechny city rázem schladí,
 dopadneme na zem na pozadí.
 Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
 dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.

A Amaj
 R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#m
 proto všem těm, co se v lásce sklámaj:
A H7 G#m C#m
 vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A C E Amaj
 každá holka pro někoho má sluch absolutní.

4. V každém akord zní, aniž to tjuší,
 zkusme tedy nebýt k sobě hluší.
 Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
 jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.

E Amaj
 Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj,
E Cmaj
 moh bych zkusit zahrát třeba C-maj.

Dokud se zpívá (J. Nohavica)

C Em Dm F C Em Dm G
 Z Těšína vyjždí vlaky co čtvrtodinu,
 včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C Am G
 svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
 /:F G:/ **C Em Dm G**
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
 ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízenek lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život jak lepoporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšína vyjždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
 a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 /: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

V jednom dumku (J. Nohavica) D A A7 D

V jednom dumku na Zarubku
 mjal raz chlopek švarnu robku
 a ta robka toho chlopka rada nemjala.
 Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl,
 on tej svoji robce všicko porobil,
 čepani ji pomyl, bravku dával žrat,
 děcka musel kolibat.

Robil všecko, choval děcko,
 taky to byl dobrotisko,

ale robka toho chlopka rada nemjala.
 Štvero novych šatu, štvero střevice,
 do kostela nešla, enem k muzice,
 same šminkovani, sama parada,
 chlopka nemjala rada.

A chlopisku - dobrotisku
 slze kanu po fusisku,
 jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
 Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,
 do hospody zašel, vyplatu prepil,

a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,
 a tu svoju robku zbil.

Včil ma robka rada chlopka,
 jak on píská, ona hopka,
 Hanysku sem, Hanysku tam, ja tě rada mam.
 Věřte mi, luďkově, že to tak ma byť,
 raz za čas tře robce kožuch vyprášit'
 a pak je hodna tak jako ovečka
 a ma rada chlopečka.

Nespálme to krásné v nás (M. Žbirka)

D Gmaj G6
 Nevieť spálit' most
 most za láskou v nás
 vždy sa dá späť ísť
 vždy keď príde čas
F#m A D
 tak skús nespálme to krásne v nás

So mnou nájdeš v tme
 niečo vzájomné
 všetko s tým že si
 vo mne súvisí
 tak skús nespálme to krásne v nás

G A D
 R: Keď som s tebou dýcham rád
G A Hm
 naberá to rýchly spád
G A D
 nedá sa to skrývať nie
G A D
 povie nám to dýchanie
F#m G A D
 tak skús nespál' nežné krásne v nás 2x

Dva maličky v tme
 platím vykupne
 čas ti skrášil tvár
 kde tichšie krídla dal
 tak skús nespál' nežné krásne v nás

Dva maličky v tme
 nič len dýchanie
 čas sa vrátil tam
 kde patrí iba nám
 tak skús nespálme to krásne v nás

R: Si mojou večnou hádankou
 tajomstvá si stále stráž
 a stačí iba málo slov
 a máš toho viac než máš
 tak skús nespál' nežné krásne v nás 2x

Nechcem spálit' most
 most za láskou v nás
 vždy sa dá spať ísť
 vždy keď príde čas
 tak skús nespálme to krásne v nás (oba)

Nevermore (J. Nohavica)

D G D G D G D

Seděl jsem za stolem a básně čet', rádio hrálo,

G D

vtom slyším ťukání na parapet,

Hm A D G D

tak slabé, že se mi možná jen zdálo,

Gdim Gmaj

zastřený mužský hlas z chodníku tiše se ptal:

F#m G

"Nerad vás ruším, pane básníku,

D Em G D

ale mohli bychom na chvíli dál?"

V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína,
jako bych někde už viděl tu tvář,
byla to tvář, na kterou se nezapomíná,
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.

Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,

že z podešví mu třel koňské žíně.

"Tak nás tu máte, jak jste si přál," na lampu padl stín,
přes psací stůl když mi vizitku dal: firma Ďábel a syn.

V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,
volal ho na pomoc, když docházel dech,
a teď jsem se mu z očí v oči díval,
cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk,
když ze záhadří vytáhl ceduličku a dlouhý husí brk.

"Za kapku krve tě zahrnu vším, co budeš žádat,
vidět to, co jiní nevidí, tě naučím,
a slova k slovům v písni skládat."
"Co za to žádáš," ptal jsem se, ptal, "jsem jen nuzný tvor,"
a havran v rohu zakrákal: Nevermore!

Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále,
když přijdou lijáky, tak bolí ten šrám,
a ono, podívej se z okna, příš stále,
nešťastně šťastný v půlce života, kymácející se vor,
a havran na rameni skřehotá: Nevermore, nevermore, nevermore!

Možná se mýlím (J. Nohavica)

C Fadd9

Mám rozestláno na posteli pro hosty,
zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,

C Em

já, snůška zděděných vlastností

F Dm G

a obyvatel planety Zem.

F C

Bláznivě Markétě zpívám druhý hlas,

Dm F C

jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.

Pan farář nabízel mi věčný život,
říkal: musíš, chlapče, přece v něco věřit,
a já si dal nalačno jedno pivo
a spatřil anděly, jimž pelichá peří.
Bláznivě Markétě zpívám druhý hlas,
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

C F C F C

* Možná, že se mýlím, možná se mýlím,

Em F C

snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,

mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,
a tak si zpívám, a tak se dívám, a tak si dávám do trumpetky.

Jsou prý věci mezi nebem a zemí,
já o nich nevím a možná měl bych vědět,
já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,
já nechtěl nikdy na trůnu sedět.
Bláznivě Markétě zpívám druhý hlas, Ž
jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezní darmopilové a marnojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky.
Bláznivě Markéta, ta mi svěřila,
že kdo vchází do světa, jako bys' vypustil motýla.

*
V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah.
Bláznivě Markéta ať nám zapěje,
že až sejdem ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
nic se neděje, nic se neděje ...

Píseň pro malou Lenku (J. Nohavica)

Dm G C Cmaj Am

Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,

Dm G C

víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
minomety reflektorů stíhlí, jsem malým terčem na bitevním poli,
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce pchá.

Rána jsou smutnější než večer,
z rozbitého nosu krev mi teče,
na čísle 156 109 nikdo to nebere,
rána jsou smutnější než večer,
na hrachu klečet, klečet, klečet,
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.

Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
tú tú tú .. **Dm G C Am Dm G C Dm G C Am Dm G C**

Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trochu baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
přsou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žes' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde.

Skládanka (Nedvědi)

/:A Hm A:/ E E7 F#m D A Hm E

Tak od dneška vím, jak zavíráš oči,
když pusu ti dávám,
jak otáčíš hlavu, všechno už víš,
to, co bych chtěl,
snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,

ty můj vánku, skládanko hezká
z kouzelných chvil.

Do závěšů nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.

A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti
dám,
ruce si chvíli nebudu mít,
pel z tvouj kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

Andělská (Z. Navarová)

A Hm C#m (Hm)

1. Můj Bože, podej mi ještě ten kalich
To víno, co s nocí se měnívá na líh **C#**

F#m

Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám

Hm E

Tu ru tu tuu

A že hoře se skutálí do jedné slzy.

Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí

Že po prvním slunci se nadechne
a kometa zamíří nad Betlém
Tu ru tu tu Zatím

A Hm C#m Hm

Ref: Počítám nebe, světla kam nedostanu

A C#m Hm E7

Miluju tebe a pak usnu a vstanu a tak tu ru tu

2. Tak podej podej mi ještě ten kalich

to víno, co s nocí se měnívá na líh

Snad na dně se perlama zaleskne

pak vyměním veselé za teskné. Písně

A pak hoře se skutálí do jedné básně
ta báseň se vsákne a na zemi zasně-ží
A po prvním slunci a s první tmou
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tu. Zatím

3. Tak podej podej mi ještě ten kalich

to víno, co s nocí se měnívá na líh

Snad nad ránem na dně se dočtu,

že v kastlíku andělskou počtu mám

Tu ru tu tu Zatím

Do posledního dechu (Nerez) /:C Fmaj:/

C Fmaj Em Am Am7

1. Slunce v oknech, doktor v domě

D9\F# G C Cmaj Am Am7

jen ať svítí slunce pro tebe i pro mě

D9\F# Fmaj

pavouk v síti sladce dřímá

C Cmaj Am Am7 D9\F# Fmaj

Kam se ztrácí barva slunce

Dnes nám zpívá podzim na nejtenčí strunce

Voda živá konec konců

C Cmaj Am Am7 D9\F# Fmaj

Byli jsme opilí, byli a nebyli a žili v mechu

C Cmaj Am Am7 F4 F

Byli jsme opilí, byli a nebyli, nebyli a byli

2. Doktor v domě, štěstí v kapse

po nás dvou tu zbývá konec konců praxe

pavouk zívá, už jsme v síti.

Byli jsme opilí, byli a nebyli

měli svou střechu

Byl jsme opilí, byli a nebyli

F4 F G

milenci v mechu

Do posledního dechu

Do posledního dechu

Byli jsme opilí byli a nebyli

nebyli a byli. Byli jsme...

Do posledního dechu

Do posledního dechu

Do posledního dechu

3. Slunce v oknech, doktor v domě.

Ještě svítí slunce pro tebe i pro mě.

Pavouk v síti sladce dřímá

Nad ránom (M.Žbirka)

Am Em

1. Nad ránom cez okno pozerám.

Nad ránom len zbytky nočných drám.

F Am

Tmavé obloky, rolety

mesiac o mraky opretý

Nad ránom lcez okno pozerám.

D Am

Všetko je blud a klam

G C

túžim sa hnúť len kam

Dm Am

nič nemá fór čo s tým

Em Am

príd' radšej skôr než uverím.

2. Na čierno natieram celý svet

Na čierno nepoznám odpoveď

keď ma zobudia čudné sny

a ich výklad je nepresný

Na čierno natieram celý svet

Nad ránom cez okno pozerám

Nad ránom

Miliónkrát (M. Žbirka) Gmaj Dmaj

1. Miliónkrát s úsmevom skrývam plač

Miliónkrát býva svet protihrač

Em A D (Hm)

však každý mráz vždy pomínie

všetko má kaz iba ty nie

Miliónkrát bezmocne klopiím zrak

Miliónkrát býva svet naopak

však každý jav

má rub aj líc

smútku ma zbav

zmy slzy z líc

Hm

Ref: A v takých dňoch

Em

keď padám z nôh

G A D

márne skúšam vrátiť smeč

ty nájdeš smer

a z čiernych dier

unášaš ma preč

Vietor aj dážď

spolu či zvlášť

stále túžia dať mi mat

nie je to hriech

že mám tvoj smiech

nadovšetko rád

mezihra – sloka + Ref

2. Miliónkrát s úsmevom skrývam plač

miliónkrát býva svet protihrač

však každý mráz

vždy pomínie

všetko má kaz

iba ty nie

Miliónkrát

Oh, miliónkrát

Bezchybná (M.Žbirka)

F Dm Am B

1. Nádherný slnečný deň patrí celý nám

dávno ti povedať chcem že si bezchybná

Gm C

dlhé vlasy dotyky úst

už ma nikdy viac neopuť

B F

kde nie si - je púšť

Nádherná mesačná noc hviezdy nad hlavou

máš takú zázračnú moc život je len hrou

dlhé vlasy dotyky tiel

kam by Adam bez Evy šiel

keď blízko je cieľ

Gm C

Na perách ti svieti rúž

Am C#

prekročím prah hodinky zruš

tak vzdálený je celý svet **F**

rád uverím že cesty späť niet.

2. Nádherný slnečný deň patrí celý nám

dávno ti povedať chcem že si bezchybná

dlhé vlasy dotyky tiel

kam by Adam bez Evy šiel

keď blízko je cieľ

Bm F

keď blízko je cieľ

Když jsi smutná (K. Plíhal)

C Fmaj

Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,

rány se otevrou a naplní se solí, **A7**

Dm G Em Am

držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,

Fmaj C Fmaj

že nezůstanu o žebrácké holi.

Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,

do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,

všechny mé nápady hned zahánějí do řady

a střílí puškou té nejtěžší ráže.

Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,

stromy procitnou a mluví lidskou řečí,

tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,

a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ...

Marcellina (Kamelot)

/: F#m C#m D A:/ 3x Hm E A

1. Byl tvůj první muž, co sliby dodržel,
duše čistá jak mladý víno
v jedno větrný ráno odešel
napořád, Marcellino

Život šel jako příběh z Harlequina
a když večer zapálil svíce
líbala nejkrásnější Marcellina
z východní hranice

F#m E H Hm7

Ref: V hlavě milion vlaků uhání
na každém perónu ti hrál
hity o dlouhým čekání

F#m E Dmaj
všechno je pryč, tvá duše bloudí dál

2. Tehdy šel domů z práce, za patama stín
bylo prostřeno na stůl k večeři
všední den jako jindy, kdy lidi jdou z kin
policajt u dveří

Zprávy úřední střídal smuteční chór
svět se otočil rázem vzhůru
bolest větší jak vesmír a horší než mor
tišil zpěvák na kůru

Brej den (K. Plíhal)

Cmaj Fmaj

Brej den, pane slimáku, G
brej den, jakpak se vám klouže po slině?

Já vím, máte mě na háku,

G C

ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.

Brej den, paní žízalo,
brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?

Já vím, vás to dožralo,
ale já vás do té piksle nedal, já mám alibi.

Brej den, paní slonice,

brej den, můžu vám vzít míru na župan?

Já vím, v Černé kronice
budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.

Brej den, paní správcová,
brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu,
brej den, proč jste taková?
Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
Brej den ...

Dopis (K. Plíhal)

D A

Tak ti teda píšu v opilecké pýše

Em G A D

dopis, co ti jinej frajer nenapíše,

dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,

žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí.

D7 G E A

Nejsem žádné zlatokop a není mi to líto,

že jsem kdesi propil rejžák i to síto.

Zato když jsem včera večer seděl s kamarády v
šenku,

má stará Múza dala mi svou novou

navštívenku,

už od rána mě svádí, hladí, líbá a tak dále,
jenže bez tebe se cítím jako přikované k skále.

Vzpomínky mě klovou do mých ztvrdlých
jater,

slzím z dýmu, jenž sem vane z vater kolem

Tater.

Prej z vesmíru se blíží naše příští zkáza

a Země - to je stará a velmi křehká váza,

popraskaná váza jako tvoje láska ke mně,

co zbylo z tvý lásky, co zbuze z tý Země?

Nebude to bolet, neboj, potrvá to chvilku,

přestaneme řešit naši malou násobilku.

Přestanem se trápit, kdo ji za nás dopočítá,
přestanem si nalhávat, že na východě svítá,
obyčejní lidé vedou obyčejné války,
chci naposled tě uvidět, a třebaš jenom z dálky.

Třebaš jenom z dálky, když už to nejde

zblízka,

dokud konec toho všeho Pámbu neodpíská,

dokud konec toho všeho Pámbu neod-

tak ti teda píšu v opilecké pýše

dopis, co ti jinej frajer nenapíše,

dopis, co ti jinej frajer nesesmolí,

žádný hloupý fráze, jak mě srdce bolí,

loučení, beznadějj, loučení, mě srdce, mě hlava

....

Ráda se miluje (K. Plíhal)

Am G C F Em Am

Ref: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

vrbci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F C F C E

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Am G C F Em Am

a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna třístí,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

Vstávej holka (K. Plíhal)

G Am Hm

Vstávej, holka, bude ráno

Am D G

kalný jako Metuje.

Zahraju ti na piáno,

jen co zjistím, kde tu je.

Em Am Em Am

Jedno stojíš tamhle v koutě

D7 A7 D7

bez pedálů, bez kláves.

G Am Hm

V tomhle jednou povezu tě

Am D G

funeráci přes náves.

Báby budou mlítí pantem,

chlapi bručet pod kníry:

"Tahala se s muzikantem,

proto tyhle manýry."

Housle budou svými trylky

opěvovat tichounce,

všechny tyhle horký chvilky

ve studený garsónce.

Pak na dráty telefonní

jako noty na linky

sednou hvězdy, které voní

jak rumový pralinky.

Z nich ti potom loutna s flétnou

naposledy zahraje,

že se naše duše střetnou

hned za bránou do ráje.

Vstávej, holka, bude ráno

kalný jako Metuje.

Zahraju ti na piáno,

jen co zjistím, kde tu je.

Dopij tenhle zbytek rumu,

ať je zase veselo,

jsme tu spolu z nerozumu,

tak co by nás mrzelo.

Na jezeře bez zlatých ryb (V. Redl)

C F C

Nehledám oheň co nepálí

F Am

Víš mě sny o tobě zahřejí

F Dm FG

Jen když vedle mě spíš

C F C

A nehlídám tvé kroky z povzdálí

F C F G Dm F G

Usínám s nadějí že se neztratíš

Nečekám záznaky na zemi

ne že bych pohádkám nevěřil

Prostě nechci v nich hrát.

A tak nespěchám jdu krokem

A zdá se mi

Že žádné hodiny nezměří můj čas

F G Fmaj

Co s tebou zůstal stát.

So You Fish

No another wish

Game's over.

Rozumíš ?

Dm Am

Proč vlastně měl bych po tobě chtít

Fmaj

Další společná vítězství

Dm

Když můžu prohrát všechno sám

Přijdu hned (V. Redl)

D A G Em
Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
Hm G Em A
moje pýcha a štěstí naposled,
G Hm
tady jsou knížky, tady svíce,
Em G
tady hrnky, tady lžíce,
A D A D
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.

To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever,
těhle cesty už je konec na dohled,
tohle je Zlín a támhle blízko,
to už je Melbourne, San Francisco,
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.

Támhle to je pták, to velké je mrak, tím se prší,
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět,
tohle je výhled na Kokořín
a tahle okna vedou k moři,
tady je gin, tady led, já přijdu hned ...

Až mně bude (Žalman)

DA D F#m Hm C#m D F#m
Až mně bude znovu šestnáct let
holky budou sladký jako med
už mně není lásky ještě zbývá
už mně není hezky se to zpívá

Až mně bude třicet pryč a den
s hezkou holkou budu každý den
už mně není lásky ještě zbývá
už mně není hezky se to zpívá

Až mně bude padesát a víc
kde jsou sladký holky z Nezvěstic
už mně není lásky ještě zbývá
už mně není hezky se to zpívá

Až mně bude sedmdesát pět
škoda hezkých holek na pohled
ještě není ještě lásky zbývá
ještě není hezky se to zpívá

Zvon dál tu zní (Žalman)

Em Dm7
Zdá se nám stále víc
že nás vyzouvá vítr z hor
C A7
A zvon dál tu zní, dál tu zní
Fmaj Edim
blázne máš právo svý,
Fmaj C
blázne máš právo svý.

Spálenou trávou jdeme
Jako verbíři svůj díl si brát

Víno nám vymejvá
Z očí zlatý prach poslední

Poutníci bláhoví
Svět se zamračil, král hladoví

Líbíte se mi (J. Nohavica)

A F#m H7 E
Ruce Vám k posteli svážu
Půl dne se v pokoji neukážu
Vy utonete ve vlastní touze
Já potom přijdu a řeknu pouze
A F#m F#m A
/: Líbíte se mi líbíte
Líbíte se mi líbíte :/

Jak jsou pevná ta pouta
Budu sledovat mlčky od piana z kouta
Vy se budete malinko vzpouzet
Já napiju se vína a řeknu pouze

Kapky potu vytvoří říčku
Stékat budou dolů do dolíčku
Stírat budu je dlouze
Nad vámi nakloněn řeknu pouze

Až den se nachýlí k noci
Působit začnou zlé mé moci
Lůžko bude místem temných kouzel
A já noční čaroděj řeknu pouze

Helen (Samson)

D
Silnice jsou vlhký k ránu,
Gm D
já vzpomínám na tvé oči, Helen,
na chléb s máslem, bílou kávu,
tělo hebký jako trávu, Helen,
Em F#m
udejchanej polibek
G B D
se špetkou strachu, že se někdo dívá,
to zbylo ti z tvech patnácti
Gm D
i s úsměvem, co rozpaky zakrývá.

Dál jsou to vlasy žlutý tak,
že ve slunci se na ně dívat bolí,
a tváře zvlhlý od potu,
co při polibku zachutnají solí,
oči svítí v letních ránech
někdy víc než slunečnice květ,
to všechno, Helen, poukázkou je
na pár dalších spokojených let.

Silnice jsou vlhký k ránu
a s nima i moje oči, Helen,
vzpomínám, jaký to bylo,
stop! jsem vůz, co jede kilo, Helen,
/: oběd dám si v bistro v městě,
kam jsem vlastně vůbec nechtěl jet,
potkám tě zas za pár pátků,
pro pár dní snad nezboří se svět. :/

Katce (Samson)

D9 Dmaj76 D96 Dmaj76
1. Chtěl bych králem být aspoň chvíli krátkou,
D9 Dmaj76 D96 D9
dal bych narazit mince s malou Katkou,
Em A7 Em A7
žlutý jako lán v odpoledním žáru,
D9 Dmaj76 D96 D9 Em A7
jsem však jenom kmán, co brnká na kytaru.

Být tak pilotem, znám to jenom z knížky,
vyhodil bych ven svoji Katku z výšky,
přece volný pád má rádo každé ptáče,
a já ji mám rád, u Svazarmu skáče.

3. Nejsem pilotem ani panem králem,
nemám žádnou moc a nejsem generálem,
písně zkouším psát obrace i hladce,
slova splétám rád, slíbil jsem je Katce.

PS (Žalman)

D Gmaj D2
Stála u vrátek tichá a smřfená,
G E A
jen vítr bušil do drátů jak do cimbálku,
D Gmaj Em E7
já chtěl nazpátek k ní se vrátit
G E A
a věděl, že zas prohrávám dívčí válku,
Em G D D2
do jedné z komor svého srdce mě na jeden západ zamyká,
G E Gmaj D
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko utíká.

Pes (K. Plíhal)

D6
Krásně spí, aniž to ví,
Gmaj A96 D6
můj velikej huňatej černej pes,
má svůj sen, báječnej sen,
voňavej, libovej, čerstvej sen.

Prosba (Nedvědi)

C F9
Na tváři stín a pod trikem chlad,
z cesty nekonečný večer na zem jsi spad',
C G7
ticho ruší jenom netopýřích křídel šumot a chvat,
C C7
spočítáš hvězdy sluncem pozlacený,
F C
jedna padá, něco můžeš si přát,
D# Gm
na bolest lásku, pro lásku klid,
F G C
v klidu se lidi můžou na lidi smát.

Na rozloučenou (Žalman)

D F#mi Hmi
1. Kolikrát jsem to už vzdal,
F#mi7 H
kolikrát na hanbu šel,
Hmi Gmaj7 D (A)
do pekla však nepřišel.
Kolikrát z pravdy jsem zběh',
kolika lžím vrátil zrak, kolikrát ujel mi vlak.

D7 Emi7 A D Hmi
R: Na časy blýská se a my stále dál
Emi A Dmaj7
táhneš ten dřevěnej prám,
D7 Emi7 A D Hmi
a komu stýská se, dlouho na kraji stál,
Emi A GD A
sedne si ke stolu k nám.

2. Kolikrát pomoh' mi strach,
kolikrát zradil mě sen,
našel mě zas bílej den.

Kolika hvězd já se ptal,
kolikrát vlastně jsem žil,
kolikrát nepochopil, že:

D6 D

Na vodu zrcátka pouští slunce, než skryje ho mrak,
kluci se schovali v houští a holky se koupou jen tak,
Em A7 D Cdim
takhle si maluju léto, zima když nechce být krátkou,
Em C A7
přemýšlím, zdali půjde to, být aspoň tři týdny s Katkou, hm.

2. Rotným být bych chtěl nebo generálem,
to bych nevelel, spokojil se s málem,
Katka dosvědčí, že když se velí "pozor!",
lásce nesvědčí velmi přísný dozor.

Kdybich tu moc měl a měl v hlavě zmatek,
vyhlásit bych chtěl státní svátek Katek,
aby i ta má nemusela vstávat,
a když volno má, tak proč ho naddělavat?

Ref: **Em G D**
Tak se nemrač, lásko, že se ráno s nocí ztrácím,
Em Gm D
třeba jednou, lásko, postavím ti velkou máj,
nezapomeň, lásko, že i já se v zimě vracím,
pak nám budou, lásko, pod peřinou srdce tát.

Chtěl bych zase jít tou její krajinou,
ochutnat sladkých koláčů spadlých až z nebe,
její slzy pít, když se tak bála,
že bez boje zas prohrává mě vedle sebe,
na dráty vítr smutně hraje, když si mě rosou vyprovází,
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko odchází.

Bmaj Fmaj
Francouzskou polívkou zaháním hlad,
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
Dm G Dm G
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
F A D6
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.

Krásnej pes, báječnej pes,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

Uzavřít kruh, už pochodeň plá,
stesky do plamenů každé tiše si dá,
oheň k nebi sepne ruce, jako by prosit chtěl
za tebe, za mě a snad za celej svět,
že je hloupý čekat a stát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.

Na tváři stín a pod trikem chlad,
ranní slunce rozdá teplo a už nemůžeš spát,
ptáci hlásí z korun stromů, že nejlepší je vyrazit hned,
naposled rozhlédneš se po okolí,
než vyjdeš, něco můžeš si přát,
na bolest lásku, pro lásku klid,
v klidu se lidi můžou na lidi smát.

Zůstali jsme doma (Redl+Samson+Janoušek)

C F9

1. Sto barevnejch slov nám na cestu svítí,

Dm7 G

sto barevnejch vět a lákavej cíl,
prej až celej svět sám za nos se chytí,
to pak nejpzději hned svůj dostanem díl.

C Dm7

Škoda slov, je jich víc nežli na nebi hvězd,

C

škoda slov, co je jich u všech dálnic a cest, **Dm7**

co je zdí, co je ploch, smutnejch pomníků slov,

F Em Dm Em Dm7

zatím nám na záda prší a nespraví střechu a krov

sto barevnejch slov, sto barevnejch slov.

2. Sto darebných slov se mi na jazyk vtírá,
marně odvahu sbírám, když nevím, jak říct,
že můj havraní strach, strach o kousek sýra
byl větší než stud, že jsem neřekl nic.

Ale věř, že bych rád aspoň pro tebe lhal
zelenou, růžovou, jak to fajn bude dál,
voňavý opiát, abys klidněji spal,
prší a venku se setmělo a nechce se ven do ulic,
doma nás zůstalo víc, doma je nás zas víc.

3. Tolik velikých slov jsi za ta staletí zažil,
tolik zmarněných let, tolik zbytečných chyb,
a jen vysoký plot náš tichý zpěv stráží,
že tu chceme mít svět, co zpívá nahlas a líp.

Co je nás, nás je víc nežli na nebi hvězd,
a co je zdí, co je lží i třeba uprostřed měst,
jediným znamením je tvoje čest,
za krk nám krvavě prší, podej mi ruku teď hned,
je jen jediný svět, je jen jediný svět.

Boli isme raz milovaní (Team)

D G

1. Život náš je lacný hotel

A G D

Iba chvíľu bývaš v ňom

Hmi E

Kým ťa vezmú Pane pod'ťe

G A G D

Už je záver krásnym dňom

Zbadáš vážne že je koniec

Spomienok máš na kilá

Tak sa nebráň len im povedz

Láska nás vždy zabíja

Hmi G D

R: Zopár dievčat bolo s nami

Emi D G A

Boli lásky na pár dní

Hmi G D

Boli sme raz milovaní

Emi D

A tak budeme raz,

G A D

budeme raz spasení

2. Život príliš krátko trvá

V tom smrť býva dôsledná

Bývala tu láska prvá

Príde aj tá posledná

Boli krásky boli dámy

Kým posledná utiekla

Ten kto bol raz milovaný

Ten nepríde do pekla

Emi D G A Hmi

... a tak budeme raz spasení

Emi D G A Hmi E

... a tak budeme raz spasení

Emi D

A tak budeme raz,

G A D

budeme raz spasení

Padlý anděl (Žalman)

G Gmaj Em C G D G

Jdu svítáním a můj spánek prohrál soubor s trápením

a jarní dešť začal kreslit do mé tváře znamení

D G D G (G7 G6)

máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,

C G D G

z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.

Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,

že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co mají kvést,

vidím křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,

z lásky anděl padlý do kaluží tu roní dešť.

G G7 C G

Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých

Em D

je dávněj úděl zvěstí,

G G7 C G

přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,

D G

ke sluncím vzlétnou vzápětí.

2. Jdu svítáním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí,

na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí

a najednou křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,

z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevylohdí.

D G D G (G7 G6)

A tak jako on křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,

C G D G (G7 G6)

z lásky anděl padlý na dívkách už nelouhdí lásku,

C G D G

z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom polámaná křídla bílá ...

Všechny cesty začínají k ránu (Žalman)

D G D

Stávají ve frontách na pozlátku,

bledé ženy, včera dívky z měst,

G D

a doufají, až splatí všechny splátky,

G Em

že koupí jednu z dobřejch cest.

Stromům kreslí podzim další vrásky,

milenci šli někam domů spát,

prominentní synáčkové zlobí

a klasikové mohou hrát.

Všechny cesty začínají k ránu

po chudé a krátké snídani

a málem věříš na pitomou fámou,

že ti není šestnáct a pár dní.

Tak se díváš, pokud možno zpřímá,

na hvězdy, které jsou nám vzdálený,

když v limuzínách letí do neznáma,

my v hospodách jsme zavřený.

Jen tuláci jsou stejný jako kdysi,

brázdí světem jak ty, můj anděli,

a věří, že si najdou tichej domov

někde v posledním údolí, jenže:

Když vlaky jedou (Kamelot)

Am Fmaj C Em7

Petrolejku zapálil a hleděl škvírou ven
v strážním domku u trati, kde noc je jako den
když vlaky jedou.

Nostalgická nálada se vkrádá jako host
a brejle vyšlý z módy se otáčí na most
když vlaky jedou

Fmaj G Am Em

Od západní hranice jde fronta studená

F G C E

a on má srdce chladnější než sníh

Fmaj G Am Em

Na zdi diplom červenej a spadlá ramena

Fmaj G Am

a podrážkama brousí v kolejších

Kdysi šéf, teď onuce, co hlídá semafor
s igelitkou plnou děr se šourá za obzor,
když vlaky jedou

Hledá pravdu v lahvičce a louská starej Blesk
a o svátcích, když vzpomíná, přepadá ho stesk
když vlaky jedou

Kdo ví, co bude pak (Samson)

C Am7 Dm7 G7

Kdo ví, co bude pak, až otevře první oči,
kdo ví, co bude pak, až otevře je víc,

F G7 C Cmaj Am Am7

/: zda najde cestu svou nebo cizí, dlážděnou,

Dm7 G7 F G7 C

a v davu půjde si či v čele procesí. :/

Kdo ví, co bude pak, zda podrží si ideály,

kdo ví, co bude pak, zda si je udrží,

/: co bude vlastně zač - zbabělec nebo rváč,

chladný jako sníh či hořet jako vích. :/

Kdo ví, co bude pak, až hlavou vrazí první do zdi,

kdo ví, co bude pak, zda si ji narazí,

/: zda se jen otřeše, anebo ohne se,

zda nebude se bát si vždycky za svým stát. :/

Kdo ví, co bude pak, zdali ho lež neudolá,

kdo ví, co bude pak, jestli ho nesrazí,

/: bude mít zelenou, či klesne v kolenou,

a zdali bude svět za pětadvacet let. :/

Kdo ví, co bude pak, zdali taky ptát se bude,

kdo ví, co bude pak, jestli se bude ptát,

/: zda ještě čekat vlak, anebo jít jen tak,

ať slunce nebo mrak, kdo ví, co bude pak. :/

Moje malá válka (Nohavica)

Am F6 E7 Am

Do klopy jsem si vetkl rekrutské třepetálky

F C H B

a odcházím dnes večer do svojí malé války.

Dm E7 Am Fmaj

Ne, není vyhlášena patentem císařpána,

C E F E

jen ustoupit už nelze, jen ustoupit už nelze,

Am F6 E7 Am

jen ustoupit už nelze, když padne první rána.

Tamboři mého srdce do oslíků kůží bijí

a ve mně šikují se korouhve kompanií.

Já, pacifista lásky a věčný mírotvorce,

kreslím teď lebku s hnáty, kreslím teď lebku s hnáty,

kreslím teď lebku s hnáty pastelkou na praporce.

Velice moc se bojím, držte mi, prosím, palce,

poteče hodně krve v té mojí malé válce,

vzpomeňte na mě v dobrém, až přijdou zprávy z fronty,

já prostě odcházím jen, já prostě odcházím jen,

já prostě odcházím jen bránit své horizonty.

Bránit svůj kousek země, čtvrt čtverečního metru,

víc místa nezabírám v botách, čapce a svetru.

Berou mi moje, moje, a proto dneska večer

jdu do své malé války, jdu do své malé války,

odcházím do své války, jdu proti mečům s mečem.

Už to nenapravím (Samson)

Cm F G# G Cm G7

Vap vá va dap..

V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

C Fm B G7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

zadní otevřená, zadní otevřená,

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

že jsi unavená, ze mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví,

já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví,

ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

Tento song (Žbirka)

F Dm Bb C

/:Tento song čo práve hrám berie krídla všetkým zlám:/

A7 Dm A7 Dm

Stačí pár z tých krátkych viet, ktoré nechcú čnieť

Bb F C F

A ty povieš och, pieseň o nás dvoch

Bb F G7 F

Viem, že máš správny liek, koniec piluliek

Noc aj tiaž tuhých zím, s tebou porazím

/:Tenhle song co právě zní, všechny struny rozezní:/

Suchý déžd' a mokrá mráz, smutek zmizí v nás

Že si ke mne blíž, jiste dobře víš

/:Tento song čo práve hrám, berie krídla všetkým zlám:/

Suchý déžd' a mokrá mráz, smutek zmizí v nás

Že si ke mne blíž, jiste dobře víš

